

מה שמצדיק יותר מכל
את הבדידות, את היאוש הגדול,
את הנשיאה המזרה בעל
הבדידות הגדולה והיאוש הגדול,
היא העבודה הפשוטה, החותכת
שאין לה בעצם לאן ללכת.

הגוף הוא פשוט מחסר ערפלים,
מלאכים בסולם לא ירדו, לא עולים,
לפעמים שונאים, לפעמים אוהבים,
יש מעט ידידים ובעקר אויבים,
אבל יש תשוקה חזקה לזרם,
כמו נהר, יחיד, לאור היום,
להשאר צעיר תמיד ולחלם
על קצב נעץ לאור היום.

דוד אבירן

נְעִימוֹ! ♡

החזרת "דברי הכפר" למזכירות (אחרי הקריאה ולפני הקריעה...)

בשבועות האחרונים ירד מספר העותקים המוחזרים מתחת לכמות הדרושה.

עשה לך מנהג קבוע -
החזר את "דברי" כל שבוע!
(בשם המזכירות הטכנית)

דעתך האישית על עקרונות הקיבוץ *

ביום ג' בשבוע הבא ובימי ג' שלאחריו (במשך 3-4 שבועות) יוזמנו חברים להשתתף בערב מילוי שאלונים בשני התלוננים. הזמנות אישיות תישלחנה לחברים ואנו מקווים שדרך הזמנת קהל גדול נוכל לקבל את חוות דעתם של רוב החברים בקיבוץ זה.

בגמר ערבי השאלונים ננסה להגיע אישית לאותם החברים שלא יוכלו, מסיבה זו או אחרת, להשתתף במפגשים אלה.

הנושאים חשובים עד מאוד ורצוי שכל אחד ימלא שאלון. בכוונתנו לדאוג לתרגום השאלון לאנגלית בשביל חברים שהעברית הכתובה עדיין קשה עליהם.

להתראות - תת-צוות "פרט וכלל"

* (ראה גם כתבה בנושא זה בעמוד __ של גליון זה)

שינוי שעות הפתיחה במחסן הבגדים - תקופת נסיון

יום א' - 8.00-17.00

ימים ב'-ה' - 7.00-17.00

יום ו' - 7.00-13.00

וכמו קודם - יום ג' גם 18.00-19.00

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

28.5. אסף מסר

אורן קולינס
צביה ברודי
ששון מרקוסון
כרמל וינקלר

29.5. יגאל בן-חיים

נואית ברור
נדב עמית
אסא ארנברג
מעין דוארי
תור דוארי

30.5. בתיה ריינס

ריימונד סולומון
רמי גולן
רונית הרמץ
עדי שוורץ
אלה חורדיאן (נכדת שרק)
עונגי מדר (נכדה)

31.5. גב' סליה ברגמן

אביב רוזנקרנץ (נכד משפ' נמנוב)

י מ י - נ ל ש ו א י ל

29.5. יעל ואהרון לוין

30.5. אורה ואד לייבוביץ

31.5. אורלי וג'ים שלום

1.6. רונית וג'וני הרמץ

2.6. רותי ואיתן גדליזון

3.6. מריון ולס גרשמן

1.6. הרי ברק

לן ויינטראוב
מרב בן-אבי
נעמה מדר

2.6. יעל וינקלר

ענת גוטר
עירית שיינגזיכט
שמוליק פרג'ון

3.6. מיכל המאירי

שרי בילגורי

ל ב ל ש ו א י ל

לדורי ואפרת בן-חנוך

לאלזה ולאדם

ולכל המשפחה - שפע ברכות!

ת ו ד ה - אנחנו מודים - אמנם באיחור, אך בכנות - להוריה של בלהה
(סבא וסבתא של שילו ורותם) רות וחקי דקלי, עבור מתנתם:

רהיטים מיד שנייה, שמשמים לריהוט דירת הקליטה שלנו; ובנוסף לזה -
הפלא ופלא - שולחן פינג-פונג שהתאים בדיוק למשאלתם של ילדי כיתה -
ב' עבור חלקם בגניבת האפיקומן בליל הסדר.

מה נשמע?

* מזל טוב למשפחת בן-חנוך - חתונתם של דורי עם בחיל אפרת הת-
קיימה בלייג בעומר בגל הסלעים בפארק הירקון.

* למתרחש השבוע:- זו עונת המלפפונים. חבקר אחד שמספק לי חומר כתיבה
בינתיים שמעתי גם שמספר משה סם סם (סוף ציטוט) מלפפונים תוצרת בית...

* מהפלחה מוסרים שהגיוסים לעישוב נערכים ברוח מאוד טובה, ההשתתפות כמעט מלאה,
ואורן ק. מבסוט. יהיו כעוד 3-4 גיוסים. שימו לב! בקרגלים יש מים רותחים לתה וקפה!

* התורנויות התחילו. בחדר האוכל יש עדיין בלגן והאחראית מקווה שבמשך הזמן הכל יסתדר
על הצד הטוב ביותר. האם אמנם ימי העבודה שנחסוך יועברו לייצור?

* ביום ראשון לא היתה אספה, מחוסר קוורום. האם חוסר עניין בנושא של קליטת הורים או
השרב הסיבה? בחדר האוכל היה קריר ונעים.

* בליל שבת זכינו לראות שני סרטים קצרים של שתי במאיות צעירות - היתה שיחה איתם אחרי
הסרטים, אך רוב החברות העדיפו ללכת הביתה.

* טומי - הסניטאר המזמר שלנו - מתקין מלכודות זבובים חדשות, עשויות בקבוקי פרסטי כפול -
המצאה מקורית שלו - כמעט. המלכודות לא עולות כלום מלבד ימי עבודה שלו והם נראות די
אסתטיות. הזמן וכיח אם הן יעילות.

* הצעירים המתכוננים לחגיגות הבר-מצווה עובדים במלוא המרץ, ובהתחלת השבוע בילו לילה
על יד המשאבות על גדות הירדן - במשימה "חלוץ בודד בשדה".

* ילדי כיתה א' מטובה ביקרו אצל ילדי כיתה א' שלנו.

* ועוד סימן של שכנות טובה: צעירים מטובה שבאו להתאמן במגרש הכדורגל שלנו מצאו שם
משקפת ומסרו אותה למזכירות. כל הכבוד על יושר הלב!

* בתיירות: בחג השבועות ה"חאן-יון" (עוד שם) יהיה מלא עד אפס מקום, מאוכלס על ידי
החברה להגנת הטבע מבר-שבע. קיבלנו מהם מכתב בזו הלשון: "אמנם הפגנו מגדכם לפני מספר
שבועות, אבל רוצים להתארח אצלכם." אין לערבב שמחה בשמחה.

* מדריכי "אגד-טורס" ביקרו ורנאים אפשרות לשילוב החדרים שלנו בטיולים שלהם. "יש לכם
'פגז' כאן" הם הודיעו.

* התקנת שיפוע הרצפה הזמני בחדר-האוכל מעלה בי מחשבות מנוגדות. יותר בטוח ללכת על הרצפה,
אבל נראה לי כסידור קבוע, ולזמן ארוך.

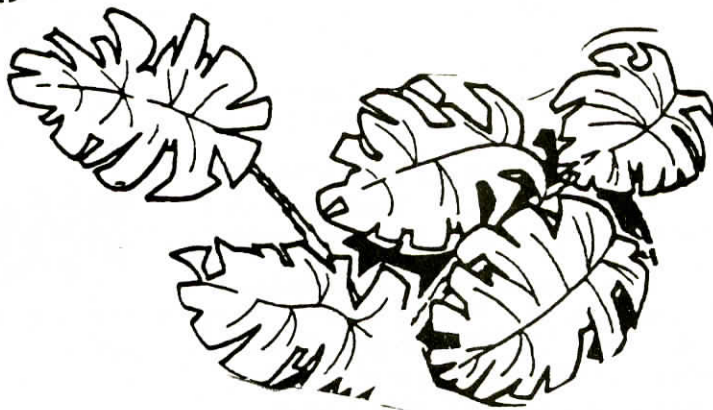
* ברוכה החוזרת: פיליס. חזרה מחו"ל בכוחות עצמה, באוטובוס ירושלים/חיפה שעובר את בן-
גוריון. נהג התורן מצא אותה בראש פינה עם כל המזונות...

* הצלחה לשר ג'קסון, היוצאת לתקופה מהמשק. מקווים לשמוע ממך.

החלמה לחולים באשר הם.

שבת שלום,

בתיה ר.

על תורנות

שמואל ח.

ועל העודף המשקי

נושא הפעלת התורניות תופס בימים אלה מקום מירבי בשיחות מסביב השולחנות בחדר האוכל. מלבד העובדה המצערת משהו, שהנהגת שיטת תורניות נוספות מכבידה על רווחת הפרט במידה זו או אחרת, מסתבר שמטרות הנהגת השיטה החדשה אינן תמיד נהירות לחברים. רוב החברים מוכנים לכל מיני דברים ומאמצים, כאשר הם מודעים לתועלת שדברים אלה מביאים, להם אישית או לציבור כולו, אך כאשר לא מובן למה בעצם אני נדרש לעשות דבר מה נוסף, נוצר מצב של התנגדות והתמרמרות. כנראה שקרה כאן נתק מסו-יסבהסברה ובתקשורת, וכוונת שורות אלה לנסות למלא את החסר.

לא על הלחם לבדו? על אף האמרה ש"לא על הלחם לבדו יחיה האדם", לצערנו העמוק אנו במצב שהגדלת הרווחיות של המערכת המשקית היא צו עליון, ואין זה משנה אם זה מוצא חן בעינינו או לא -

הנהגנו שיטת הקמת ילדים במערכת הגיל הרך, מפני שנקלענו למשבר במצבת המטפלות. מאחר וזאת תורנות שחברות מבוגרות יותר כנראה לא יכולות למלא אותה, יצא שחברים רבים היו חייבים לעזוב את עבודתם בייצור השוטף, והמכונות הושבתו החל משעה 14.00, מפני שעל החברים להקים את קבוצת ילדיהם ממנוחתם בבתי הילדים. היתה זו פגיעה קשה בייצור השוטף ועקב כך ברווחיות של אותו ענף או מחלקה.

שעות פתיחה המשק מספק שירותים חיוניים שונים לחבריו, ואם שעות פתיחת השרותים האלה חופפות לחלוטין את שעות העבודה הרגילות של החברים, אין מנוס, וגם החבר הממושמע והמצפוני ביותר חייב לצאת ממעגל העבודה היצרנית שלו. לכן שעות העבודה נטו שלו הופכות לפחות ממה שניתן להשיג על ידיו, והתוצאות נראות בשטח.

שיטת התורניות החדשה באה לתקן את שני הדברים הנ"ל, כאשר חברים שעובדים בייצור אינם חייבים לעזוב את עבודתם לשם ביצוע הקמות בבתי ילדים, וכן על ידי פתיחת מירב השרותים האישיים שהמשק מספק בשעות מחוץ לשעות העבודה הרגילות נמנע את הצורך לקבל את השרות על חשבון שעות העבודה בייצור. חבר הרוצה לעבוד את מלוא שעות הנוטו שלו בייצור, יכול לעשות כן.

תורנות בחדר האוכל עד כה בוצע השירות בחדר האוכל ע"י צוות מצומצם קבוע או חצי קבוע בתוספת מתנדבים ולפחות שני חברים שמסרו שבועיים לשנה לחדר האוכל על חשבון עבודתם בייצור. תורנות הערב החדשה משיגה מספר מטרות:

1. אנו מצמצמים את מספר המתנדבים בקיבוץ, שזה חסכון בהוצאות.
2. אנו מונעים או לפחות מצמצמים את הצורך לקחת חברים מעבודתם הרגילה לצורך עבודה של שבועיים בחדר האוכל.
3. העבודה המסופקת ע"י החברים בתורנות עולה בטיבה ובביצועה על זו שאנו מקבלים מאוכלוסיה זמנית, וזאת מפני האכפתיות החיובית של החברים.

טבעי הוא שכאשר מנסים שיטה חדשה של עשיית דברים, יתגלו טעויות בתכנון, ויהיה צורך לשנות פה ושם פרט זה או אחר בשיטה. יתכן גם שחברים שונים סודרו לתורנות מסוימת, ושעדיף היה לשנות להם את מקום או שעת התורנות, כדי לייצל את תרומתו בנידון, או להקל עליו אישית. דברים אלה כדאי שיביאו לתשומת לבם של המארגנים, כדי לערוך שינויים המתבקשים ושהם הגיוניים ואפשריים.

מה זה חוסך? נשאלנו כמה כסף השיטה החדשה תחסוך למשק. אני אינני מסוגל לחשב את הסכום הנחסך והשאלה עצמה אינה לעניין, מפני שאנחנו, כל אחד ואחד מאיתנו, חייבים להיות מוטרדים מכך, שאנו מנועים מלבצע את מלוא שעות הייצור נטו - מכל מיני סיבות, שהן אינן תמיד בשליטת הפרט. השיטה באה לייצל את מילוי שעות העבודה בייצור, ולעזור לחברים לעמוד במשימה הזאת.

אבטלה סמויה שאלה נוספת העולה בכל ויכוח על הצורך בשיטת התורנות היא: "האבטלה הסמויה". זאת פיקציה, שנכנסה ללקסיקון שלנו, וכדאי להעמיד את העניין על מצבו האמיתי, מפני שאין קיימת בכפר הנשיא אבטלה סמויה אמיתית. אנו מעסיקים לא מעט אנשים מבחוץ. חלקם אנשי מקצוע שאין לנו חברים היכולים למלא את מקומם מבחינה זו. חלקם הגדול ניתן להחליף עם כל חבר שהוא בגיל מתאים ובכושר גופני. החברים שלנו לא נופלים ביכולתם, בתפישתם ובשיכלם מהאנשים העושים במלאכה הזאת היום אצלנו. כל הדרוש הוא רצונו ונכונותו של החבר לעשות כך. הבעיה האמיתית היא שכמעט ואין לנו חברים כאלה הפנויים להחליף את העובדים השכירים, למרות שאנחנו מחוייבים ועושים מאמצים גדולים מאוד בכוון הזה.

על כל פנים, אין כאן מקום למושג של אבטלה סמויה. אמנם קיימת בעייה רצינית למדי של תעסוקה מתאימה לחברים, ובמיוחד לחברות, המבוגרים יותר, שכבר אינם בכושר גופני מלא ואינם מתאימים ברוב המקרים למלא את עבודתם של השכירים. נעשים מאמצים רבים על-ידינו לפתור גם בעייה זו וישנם ניצנים ראשונים שאולי נוכל להקים קו ייצור המתאים לעובדים עם מגבלות שהגיל מביא אותן ושהפעלתו תינתן לחברים אלה האפשרות לממש את רצונם להיות פרודוקטיביים ולתרום לכלל הכנסות המשק. אומנם אין כל קשר בין בעייה זו לבין הנושא של התורנויות. אלה חברים שאינם מבצעים את הקמת הילדים הקטנים ורובם גם לא עושים את רוב העבודות בחדר-האוכל.

כל המאמצים של המשק בשטח הכלכלי חייבים להיות מכוונים לכך שנגדיל את העודף המשקי השנתי. ז.א. שהכנסות השונות שלנו, פחות הוצאות הייצור, יותירו סכום גדול ככל האפשר לכיסוי קיומנו, ובהמשך לשיפור רמת חיינו, ולכושרנו לעמוד בתשלומי הריבית והחזרת החובות. עלינו להוכיח את השיפור המתמיד בנושא הזה מדי שנה, קודם כול לעצמנו - ולא פחות מזה למינהלת הסדר הקיבוצים ולמוסדות, שבלעדי ההוכחות האלה לא יסייעו לנו בהסדר החובות. כל הנושאים והצעדים שציינתי למעלה צריכים לתרום למטרה המרכזית והעיקרית, והיא - להגדיל את העודף המשקי בסיכומה של שנה.

שמואל חצור

פִּינֵת הַסֵּרֶט הַשְּׁבוּעִי

שם הסרט: ה ת פ ו ז ה מ כ נ י THE CLOCKWORK ORANGE

בימוי: סטנלי קובריק

משחק: מלקולם מקדואל, פטריק מקגי

הסרט "התפוז המכני" של סטנלי קובריק זוכה עתה להצגה מחודשת בכל העולם. אז למה לא אצלנו?

יצירתו הקלאסית והמסוייטת של קובריק נכנסה כבר מזמן לפנתיאון של הקולנוע, וזוהי הזדמנות יוצאת מן הכלל לחזות בה שנית לאחר 28 שנים ולבחון, אם השנים הללו שחלפו גרעו, ולו משהו, מעוצמתה המבעיתה. סרט אלים ביותר, סוגסטיבי, שצריך להיזהר מאוד לא להיכבש בקיסמו.

סרט חובה.

דו"ח מועדת החברה

נכחו: גילה מ., ראובן מ., אודי ו., דוט ש.
אנגה ס., זוהר, ריימננד ס. אסף מ.,
שרה ד. יעל ל., נעדרה: נטע א.

(1) רכב ר שמענו דיווח מפי ריימננד על הבעיות בקשר לרכב לחבר.
בזמנו הוחלט ששני כלי רכב יעמדו לרשות החברים לחופש
מתוכנן מראש + רכב אחד שישאר לנסיעות בנות יום.

הבעיות מתעוררות כשכמה כלי רכב יוצאים מכלל שימוש. אז מודיעים לאחראי על הר-
שימה שיש להתיר הרשמה רק על רכב אחד. השאלה שנצטרך לדון בה יחד עם ועדת התח-
בורה (ואולי עם המזכירות ומטה החירום) היא: האם במצבים כאלה רק החבר צריך
להרגיש את המצב, או שמא אפשר להטיל את העול על הענפים (במיוחד המפעל). האם
בימים אלה של פחות אפשרויות בילוי והטבות מטעם המשק לא נשמור על הזכות הזאת
של חופש על גלגלים לחברים הרוצים בכך? הדיון יובא למזכירות.

(1) דירי ת נ פ ש כידוע תהיה רק דירה אחת לרשותנו השנה. לאור העובדה
שנרשמו מספר רב של חברים לחודשי השיא (יולי-ספטמבר)
החלטנו שבשלב ראשון נגביל את מספר הימים שאפשר לבקש
לארבעה ימים בלבד.

חברים שהחזירו שאלונים יזכו להרשמה מוקדמת. כשנפתח את ההרשמה לציבור כולו יוכלו
להירשם לינתר ימים, אם יש תאריכים פנויים.

יש להדגיש שחברים מתבקשים להשאיר את הדירה נקיה אחרי השימוש, כי ככל הנראה
תהיה תפוסה רצופה במשך הקיץ, ולא תהיה אפשרות לאחראים להגיע לשם לסידורים.
האספקה של מצרכים תהיה כמו בשנה האחרונה.

מעכשיו יהיו אחראים על הדירה דוט ואודי וגנר. בהזדמנות זו אנו רוצים להודות
להלן לויז ולריימננד ס. על הטיפול המסור בדירה במשך השנים האחרונות. אנו מאחלים
הצלחה ושירות טוב לאחראים החדשים.

שרה דבולט
בשם הוועדה

עקרונות הקיבוץ

קהילתם, יתרמו בעבודה, בנטילת אחריות
בתרבות ובכל רקמת חיי הקיבוץ, מתוך הת-
נדבות ובלי תמורה. הקיבוץ-קהילה מתחייב
מצידו לספק את הצרכים של חבריו (בהגבלות
יכולתו הכלכלית לרוב, אבל לפעמים גם מעבר
לה במקרים של צרכי בריאות) מבלי לעשות
חשבונות של "מגיע" או "לא מגיע", "תורם"
או "לא תורם", "נחשב בעיני הקיבוץ" או "לא
נחשב בעיני הקיבוץ".

עמדת הקיבוץ בעיקרון זה היא בניגוד
מוחלט למה שנהוג בעולם התחרותי-קפיטליסטי
שבו הפרט דואג לעצמו, קונה לעצמו, קם
ונופל לבדו. הקיבוץ, כקהילה, בנוי מפרטים
שאינם שווים, לא ביכולתם לתרום ולא בצרכי-
הם, וחוט השני העובר וקושר ביניהם

הסבר: הדברים הבאים הינם מעין הגדרות או הקדמה
לשאלות שמופיעות בשאלון שהורכב ע"י תת-
צוות של קבוצת חברים שהחלה להתייחס לנו-
שא "פרט וכלל בקיבוץ" לפני כמה חודשים. באותה
דרך שמאמר של עמיר לוי על הקיבוץ החדש שימש
הקדמה ועמדת התייחסות בדיוני המרתון שהיו לפני
שנה, תשמנה הגדרות אלו, שהן פרי מחשבתו של
חבר אחד, נקודת התייחסות, שאולי תעזורנה לחב-
רים שימלאו את השאלון. בוודאי יהיו חברים שלא
יקבלו את ההגדרות כפי שהן מנוסחות, אבל ישמשו
לפחות סמן שמאלץ שיש לחשוב עליו.

(1) ה ע י ק ר ו ן : מכל אחד לפי יכולתו - לכל
אחד לפי צרכיו.

הקיבוץ, כקהילה וולונטרית. האמין, אולי עוד
מאמין, שכל חבריו, בדאגתם להתקדמות קיבוץ-

(3) ה ע י ק ר ו ך : השוויון הקיבוצי

השוויון הקיבוצי מעולם לא היה וגם היום איננו מוחזק כשוויון מוחלט. הטבע עשה את הבריות שונים בצרכיהם, שונים בהתעניינותם ושונים בכישוריהם. אבל השוויון הקיבוצי התבטא בזה שכל חברי הקיבוץ נחשבים כשווים במעמדם בחברה, בלי להתחשב בתרומתם או בעבודתם, בגילם או במינם. לכל אחד יש אותן הזכויות והחובות, וזה על אף העובדה שכאשר הקיבוץ מקיים את העיקרון: "לכל אחד לפי צרכיו" הוא עוסק בדבר שנוגד כביכול את השוויון. למעשה קיים איזון עדין בין שני העקרונות שלא מצוי בשום חברה אחרת בעולם.

כל עבודה שחבר קיבוץ עוסק בה נחשבת כשות-ערך לכל עבודה אחרת: מרצה לפילוסוף-פיה שהוא חבר קיבוץ, אינו בעל מעמד גבוה ממי שעובד ברפת; מזכיר או גזבר אינם נחשבים כשווים יותר ממי שעוסק בגינון או עובד בפעוטון. הזדמנויות לחינוך עד ל-15 שנה חייבות להיות פתוחות בפני כולם והחלטה להעדיף "לימודים פונקציונליים" חייבת להחשב כסטייה זמנית, שיש לתקנה בהקדם. כמו בחינוך חייב השוויון הקיבוצי להתבטא בשוויון הזדמנויות בשטחי הצריכה - הדיור, התרבות והצרכים הבסיסיים.

אין בעקרון זה שום דרישה לסטנדרטי-זציה של החיים, או התעלמות מהטעמים האי-שיים המאפיינים ציבור גדול של חברים מכל הגילים. אבל עיקרון השוויון מחייב שחברי קיבוץ לא יהנו ממקורות חוץ = מתנות יקרות (בעיקר כספיות), חשבון בבנק, ירושות וכד', ולא יורישו לבניהם כספים, רנטות וכו'.

אם ייעלם השוויון הקיבוצי, תופענה אותן התופעות המאפיינות את העולם הרחב:

הדאגה רק "לי ושלי", רדיפת מעמד או תפקיד שיבטיחו הטבות (מפתחות אוטו צמוד, נסיעות לחו"ל על חשבון המפעל וכו').

אריק ארנברג

(מאי 1989)

הוא התפיסה:

אני דואג לכולם והם דואגים לי. עקרון זה הוביל את הקיבוץ ואף חייב את הקיבוץ לעסוק במשימות שאין בהן תמורה: התנדבות בניו ליחידות מיוחדות בצה"ל, חינוך חברות נוער עולה ונוער מצוקה, קליטת אלמנים/אלמנות מטופלים בילדים, מציאת מקום של כבוד בתוכו לחברי תנועה שהנכות או המחלה פגעה ביכולתם הפיזית אבל לא באמונתם בקי-בוץ כאורח חיים. עקב האמונה בעיקרון זה דאג ודואג הקיבוץ לבניו/בנותיו גם מעבר לים כשהם נקלעים לקשיים מכול הסוגים.

אם לא יקויים עיקרון זה יידמה הקיבוץ לסביבה ממנה נבדל עד היום: לא נוכל לקלוט בני קיבוץ אם יש להם ילדים חריגים, כי ההוצאה תהיה גבוהה מדי... נבקש לקלוט רק אלה שמסוגלים לתרום לקיבוץ - אולי בעד רמת חיים גבוהה מן המקובל - מהנדסים, מנהלים, מומחים פיננסיים וכו'.

(2) ה ע י ק ר ו ך : השיתוף הקיבוצי.

השיתוף הקיבוצי התבטא עד עתה באחריות משותפת לנכסי הקיבוץ, בהדגשת ה"שלנו" ולא ה"שלי", לקיחת חלק בהחלטות הקי-בוץ כיומיומיות כגורליות, בשותפות ברווחי הקיבוץ ובהפסדיו, ובחינוך הקיבוצי. השיתוף נעשה מתוך רצון וללא כפייה, מתוך הזדהותו של הפרט עם מטרותיו ואורח חייו של הכלל כקהילה קיבוצית.

השיתוף משמש מעין עיקרון-על, שבתוכו מצויים השוויון, הערבות ההדדית והקשר הלא אנטרסנטי בין אנשים. השיתוף נמצא בעימות מתמיד עם השל-טון הדורש ביצוע וכניעה. השיתוף האידיאלי מחייב מידה מסוימת של שוויון של מעמד וזכות הכרעה, שאין השלטון תמיד מוכן להעניק, ושנמצא בניגוד למסגרת ההיררכית, בעלת זכויות היתר,

של העולם התחרותי. מי שדוגל בשיתוף עושה זאת מרצונו החופשי, ומצפה שישתפו אותו בדברים החיוניים לקיום הקיבוץ.

נקודת התורפה של עקרון השיתוף, בתקופה האחרונה, היתה נעוצה באי-בטחנות הנבחנים לתפקידים מרכזיים של הקיבוץ לשותף את ציבור חברי הקיבוץ במידע אמיתי ורלוונטי שיאפשר לחברים מן השורה ליטול חלק בהכרעות חיוניות. אין זה אומר שעיקרון השיתוף איננו תופס עוד, אלא שהתקשורת הנחוצה לקיומו לוקה בחסר.

עקרון השיתוף הקיבוצי, המתבטא בין היתר בדמוקרטיה קיבוצית ואף ברצון לשותף את חברי הקיבוץ, גם כשהם פחות יעילים מפאת גיל או מחלה - עקרון שבוודאי נחשב בעולם שמחוץ לגדר כחסר תועלת וכגורם שלי-לי בתחרות הקיום.

סיפור של מחזמר

דנדרו פלמה

יאם

נפנה אהבנו אחורי

מחזה ליובל של גשר

מאת דודו פלמה

ובכך, אני לא בטוח שהדבר ידוע, אבל לפני כמה חודשים פנו אלי מקיבוץ גשר בהצעה, לכתוב להם מחזה ליובל ה-50 שלהם.

כמובן שמחתי על ההזדמנות הנאה שגם שגר בצידה. והצעתי להם שאני אכתוב מחזמר. ראשית, משום שהיה מעניין להתמודד עם המדיום הזה. ושנית - משום שהז'אנר הזה מצא חן בעיני עוד כשראיתי את "חתולים", מחזמר מאת אנדרו לויד וובר. הם הסכימו בהתלהבות ואני ישבתי לכתוב את המחזמר. לצורך העניין נפגשתי עם חברים מבורגרים וצעירים בסידרה של פגישות בקיבוץ. נברתי בארכיון וכתבתי את המחזמר. כמלחין גייסתי את חובב בן-סעדיה, שלמד בזמנו אצל יהודה עדר ב"רימון". הבמאי היה איציק הדר.

ביום שישי האחרון העמסתי את המשפחה על האוטו (פולקסווגן ב'ז') ונסענו לראות את המחזמר "אם נפנה מבטנו לאחור" בהופעת בכורה עולמית.

כמה פרטים מקדימים: לצורך העלאת המחזה נבנתה במה בגודל 150 (מאה וחמישים) מטרים רבועים. השתפו בו כ-80 (שמונים) שחקנים, זמרים ורקדנים; שולב בו סרט-וידאו שהוקרן על מסך ענק ונשכרה מכונת עשן לפעלולים מיוחדים. המחזמר גם צולם בווידיאו ויתכן שבהזדמנות אקריין אותו.

כדי לתת לכם מושג מועט על מה שהתרחש בליל-שבת האחרון בקיבוץ גשר (ההצגה היעלטה במשך שלושה ערבים רצופים) - הרי לפניכם קטע.

גשר ביובל

כן התוכנייה

בחירת המחזה נעשתה מתוך ראיית שנת היובל של גשר כתקופת מפגש בין שלושה דורות. מפגש בין ימי בראשית לבין הקיבוץ בהווה. קיבוץ שלם, אולי לא מושלם אבל שלם וגאה. זהו מחזמר המעמת את ילדי וחברי גשר עם רגשות ומאווים, ביקורת עצמית וכיווני חשיבה על עתידנו. המחבר כתב את המחזה על סמך מפגשים ושיחות עם חברי גשר, ותוך שימוש בארכיון.

... תמונה שביעית

(בתוך הזירה יושבים חברים. על כנים גבוהים כמו אריות בקירקס. הרצל לפנייהם עם השוט, המאלף)

חברה ותיקה-אני חרידה מפני הבאות...

הרצל - את חרידה מפני הבאות?

חברה - כן!

הרצל - אז למה לא מרגישים את זה? תפתחי את הפה (מציץ פנימה) לא רואים כלום רק סתימות. שום חרדה. (מתקן לה את היציבה) כך זה כבר מביע יותר חרדה, תנסי שוב.

סיפורו של מחזמר - המשך

- חברה ו. - אני חרידה מפני הבאות... (מציצה כחש בהרצל)
 הרצל - כן, כן, זה כבר יותר טוב, תמשיכי, תמשיכי.
 חברה ו. - אני חרדה מפני הבאות. אני חרידה באמת למה שיקרה פה בעתיד. אני
 אולי כבר לא אהיה פה, אבל לך תדע לאן כל זה מוביל? אני כבר לא
 יודעת, לא מה יקרה בעוד עשר שנים, אלא מה יקרה מחר.
 (הרצל ניגש לבן משק צעיר טופח לו עם השוט)
 בן משק - אני אישית הייתי רוצה לראות קצת יותר כסף בתקציב
 הרצל - לראות מה?
 בן משק - יותר כסף בתקציב
 הרצל - ומה תעשה עם הכסף
 בן משק - אדבר גלויות, הייתי רוצה שכח הקניה שלי יגדל. ושנקבל תמורה ישירה
 בעד יום העבודה. ככה יהיו פה פחות פרזיטים.
 הרצל - רוצה תמורה בעד האגרה. מה? (מקפיץ אותו דרך חישוק) קודם צריך
 ללמוד לעבוד עבודת צוות. טים וורק. הכי חשוב. עבודת צוות.
 (ניגש לבן משק אחר מעלה אותו על קורה והוא הולך עליה בשווי משקל,
 הרצל תומך בו עם השוט בזמן שהוא מדבר)
 בן משק - (תוך כדי הליכה בשווי משקל) היה אתגר בהתחלה, באמת.
 עבדנו וחרשנו, כמו הזקנים, אבל בלי ההורה. בלי השמחה שבלב.
 התקיעה התחילה ברגע שהגעתי לשלב שבו הרמתי את העיניים (מתנדנד
 וכמעט נופל) לראות מה בעשה מסביב, התחלתי להשוות עם אלה שמקבילים
 אלי בחוץ. מה הם עשו ולאן הם הגיעו. אני עדיין כאן (מתיישב) אבל
 אני יושב על הגדר וסורק מה בעשה מחוץ לגדר. מה בעשה בחוץ.

הם שרים: שיר הספק

חברה:

ילדים כך חשבו בתם
 יגדלו על חזון השוויון.
 תמיד האמנו בערך
 וגם בצידקת הדרך.
 ולמרות שהיינו צנועים
 חיינו היו עשירים.

פזמון:

לאן היא הולכת הדרך
 לאן פניה מועדות
 האם לשמים תגיע
 או שמא לבור תחתיות.

בן משק -

ואני לא שם קצוץ
 לא על עקרונות
 ולא על קיבוץ.
 מה ש... לי באמת האתגר
 היום אם אפשר, לא מחר
 זהו כח קניה מתוגבר.

פזמון:

לאן היא הולכת הדרך... ושוויון בין המינים

נמצא הרחקה - בעננים.

פזמון:

לאן היא הולכת הדרך....

בת משק -

כשעברתי מהפעוטון לגן
 אמרה לי אמא:
 פיתי תיגדלי בגאון
 את תגשימי חזון השוויון.
 אך היום אני עוד כאן
 תקועה בין פעוטון לגן.
 ושוויון בין המינים
 נמצא הרחקה - בעננים.

שירו של הרצל

רק העוורים לא יראו
 את היער מרוב עצים
 ומרוב אנשים קטני אמונה
 גם בני אדם מבוהלים
 לא יחזו בפני השכינה.
 אבל אני מאמין ביער
 רוח סופה תעבור
 בצמרות תמיד יתפנה מקום
 לאלה שיפרצו להם דרך
 לזיו השמש והחלום

הרצל - (לקהל) מי שאין לו כח לחלום - אין לו כח גם לחיים....
 (עולה למעלה לבאום הסיכום).

ד פ י ר ק ע ו ב ר ו ר
=====

סדרה חדשה בנושאים קיבוציים, מדיניים, כלכליים
וחברתיים -

הדברים מוצגים בקצרה, באופן בהיר ובלשון שווה לכל נפש, ואף שחלקם הם פרקים
מתוך מחקרים, אין הם מיועדים רק לחוקרים ולומדים, אלא לכל חבר מתעניין
הער לנעשה סביבו, בעולמו הקיבוצי ובעולם הרחב.

מחיר כל חוברת 3 או 4 ש"ח. קנייה של 3 עותקים תזכה בהנחה של 30%.

הזמנות אל: הפצה, יד טבנקין, דאר רמת-אפעל 52960.

בין הנושאים המופיעים בסדרה זו:

סטנלי מרון
אשר נתן
אביבה זמיר
אלי אברהמי

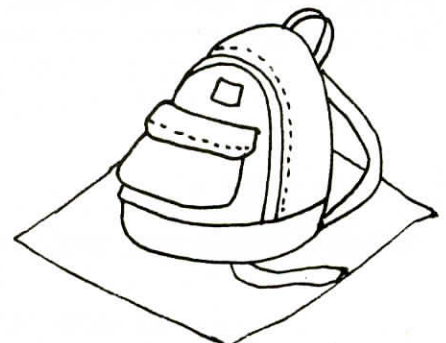
1. השטחים המוחזקים - דמוגרפיה, השכלה וכלכלה
2. ישראל והפלסטינאים במערכת הבין-לאומית
3. צמיחת מנהיגות אצל בני-קיבוץ והשתלבותם בפעילות
4. אינדיווידואליזם וקיבוציות - ניגוד והשלמה

ועוד,

רג'י פרלסון

איני זוכרת שביקשתי עצה מאיש, אולם היו כאלה שטענו, כי
גישתי לערבים היא מוטעית, וכי ייעוצם חשוב ביותר בשבילי.
"אינך אלא נאיבית" הצהירו, ללא כוונה להעליבני. "את אוהבת
אותם כולם, בעודם שונאים אותך. יאמרו לך דברים שלדעתם
תרצי לשמוע, וכשתסתובבי, ינעצו סכין בגבך. הם נוטרים טינה
להתנשאותך, לוקחים את מתנותייך אליהם, ולועגים לטפשותך",
וכך עוד ועוד....

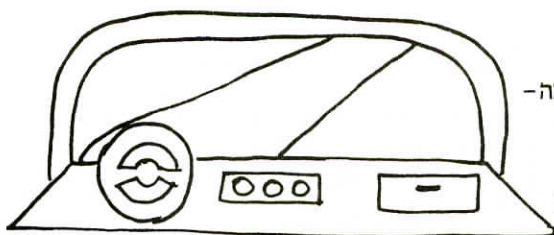

גם לא ביקשתי תמיכה, ולכן לא קיבלתי. למעשה, הייתי כה חרדה מתגובות האנשים אם
ישמעו על כוונותי להיפגש עם פלסטינאים מעבר לגבולות הקו הירוק, שהזכרתי זאת רק
לחברי הקרובים. הייתי ברת-מזל והצלחתי, לאחר מספר שיחות-טלפון, לברר קיומה של קבו-
צת תמיכה של נשים ישראליות, המבקרות נשים פלסטינאיות פעם בשבועיים, והן קיבלו בכרחה
את בקשתי להצטרף.

קיבלתי את הסכמתו הדחוקה של בעלי, וארזתי תיק לדרך: מצרכי מזון בסיסיים (נאמר לי
שאלה יתקבלו בהערכה), כמה בובות תוצרת-בית, סרטי שיער יפים (לילדות הקטנות), צלחת
מעופפת "פריסבי" לילדים, ועוד כותונת-לילה ומברשת-שיניים. ליל השבת אלון בת"א,
כך שאוכל לצאת משם בבוקר שבת.

חשתי כהרפתקנית - השותפות למפגש טרם ראיתי, ולא ידעתי מה נעשה במפגש בקלקיליה, אולם
ידעתי שעלי ללכת. כלל לא חרדתי או פחדתי. מזג-האוויר היה מושלם לטיול במכונית
אל הכפר, ואני ציפיתי בשמחה להכיר חברים חדשים, ולשוחח עם פלסטינאים אודות סיום
המלחמה ותחילת השלום.

המשך ע 11

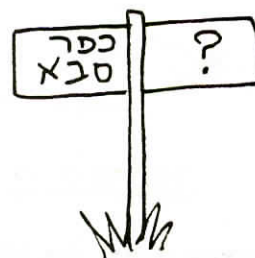

נר החליט להצטרף אלי (אולי על-מנת לשמור צעדי...) ושנינו בילינו את הלילה בת"א. הוא אצל ידידת-נעורים, ואני עם ידידה חדשה, אחת ממארגנות הנסיעה. ניפגש ב-9.45 בבוקר שבת עם שתי נשים ערביות בכפר טירה, ויתלוו אלינו גברים מה-כפר בדרכנו לקלקיליה.

למוחרת בבוקר הסיע אותנו בחור צעיר שהכיר את מלכה, המארחת שלי, בתקופת שבתו בכלא בעוון פציפזם. היא התכתבה עימו ותמכה בו בתפקידו החדש כפושע. נראה שכבר התחלנו לפגוש אנשים לא רגילים. בהרצליה הצטרפה אלינו אישה אמריקאית מלאת התלהבות ומרץ בגיל העמידה. היא תהיה הנוהגת והעמיתה שלנו למשך היום.

נפגשנו עם שאר החבורה בתחנת הדלק בטירה, וכשם שחשדתי, רובן היו אנגלו-סכסיות במוצאן: שלוש אמריקאיות, אחת אנגליה, אחת רודזית, ושני ישראלים (כולל את נר, שהיה הגבר היחיד). עמדנו, פטפטנו והתוודענו זה לזה, תוך שאנו מחינים לזוג המדריכות הערביות. שתיים מהבחורות נכנסו למוסלית על-מנת לקנות כמה קרטונים של חלב עמיד לילדי המשפחות שנבקר. שתי המדריכות הגיעו, ואיתן כמה גברים בטנדר. החלטתי לנסוע ברכבם, והתיישבתי במושב הקדמי, בין הנהג ועמיתו, ולפתע תפסתי היכן אני - עשיתי את שתמיד אסרתי על ילדי לעשות. נכנסתי לרכב ביחד עם שני גברים ערביים שמעולם לא ראיתם קודם לכן, ואני כנסיעה אל תוך השטחים המוחזקים...

לא יכולתי להאמין כמה שאנו קרובים לכפר סבא, הרצליה, רעננה, וביחוד לקיבוץ אייל. שוחחנו על המצב הכלכלי בקיבוצי, בעודנו נוסעים הישר אל העיר. לא הופרענו על ידי מחסומים או חיילים. בסימטה צדדית יצאנו כולנו מהמכוניות, והטנדר נסע לדרכו. לאחר שטיפסנו בגרם מדרגות לקומה השנייה של איזה בניין, הובלנו אל סלון מרווח, שנראה דומה לכל שאר חדרי הסלון בבתי ערביים בהם ביקרתי: הרבה פרחים וצמחי עציצים - רובם אמיתיים וחלקם מפלסטיק. תמונה של אדם צעיר, מוקפת בזרי עלים פלסטיים, תלויה על הקיר. ספות כבדות ומרופדות לאורך הקירות.

הוצגנו בפני שלוש נשים וגבר - אם ושלושת ילדיה הבוגרים. האם, ידה היתה חבושה בגבס, והיא נראתה עצובה מאוד. שתי בנותיה לא דוברות עברית, אך הן ברכונו והושיבו אותנו על המושבים, ואז נעלמו במטבח, ודאי על מנת להכין קפה. הכן, לבוש בגדי עבודה מוכתמים בצבע, פתח בעברית מדוברת טובה למדי, וסיפר לנו את סיפורם:

שני אחיו הצעירים ישבו ושיחקו קלפים בערב נובמבר אחד, באותו סלון בו ישבנו אנו, כאשר פרצו אל החדר שלושה חיילים ישראלים, וציוו על האח הבוגר יותר להתלוות אליהם. המצווה לא הבין את דרישתם, מכוון שלא השתתף בפעילות האנטיפאדה, והוא התנגד ללפיתתם כשתפסו בו. על המדרגות שמחוץ לסלון התפתח מאבק. אחד החיילים פתח באש, והעצור נורה למוות, בעוד האם עמדה בסלון נפצעה בזרועה משני כדורים תועים.

הראו לנו את נקבי הכדורים בתקרה, במסגרת החלון, ובקיר חדר המדרגות. החיילים הותירו את ההרוג על המדרגות, והובילו את האם לביתה"ח מאיר בכפר סבא. האח, המספר את הסיפור, נעזר בחבר ורכבו, והם הסיעו את גופת ההרוג לביתה"ח. האם טופלה ונשארה בביתה"ח במשך הלילה. בבוקר הוצאה משם, מכיוון שהטיפול נסתיים, והיא נתבעה לשלם 400 ש"ח דמי אשפוז וטיפול.

שבוע לאחר מכן, היה עוד ביקור של אנשי צבא. הפעם, על מנת להסביר לבני המשפחה שהיתה כאן טעות, ושהבן-האח נהרג בשוגג.

הם התנצלו, והבטיחו לטפל בהחזרת תשלום האשפוז של האם. זו היתה הפעם האחרונה בה שמעו מהצבא. מעולם לא קיבלו כסף או פיצוי.

"הדברים של הכפר"

נטע א.

"דברי הכפר" לפני שבוע באמת היה דבר י הכפר ואי-אפשר לא להמשיך את הדיון.

לשמואל וג'אקי - הלו!

בחזרתי מכמה ימי חופש שמעתי מיד על כל-כך הרבה התמרמרות בחברה. החלטתי לכתוב ל"דברי" בבקשה אליכם בכל הרצינות לענות ב"דברי", כדי שכולנו נקבל את התשובה. אני לא מביעה ביקורת פה, אני שואלת שאלות. אתם בצד השני ואולי קשה לדעת כמה אנו ב"חושך". פרסמתם רשימת תורנויות ואומרים ש-:

א. סדרן עבודה - לא ישבתם עם סדרן העבודה על מה התורנויות החדשות. אם זה נכון, איך בכלל מישור יסכים להיות סדרן? אם לא נכון - תאשרו זאת.

ב. מחסן בגדים. לא ישבתם קודם עם מחסנאית הבגדים, לברר מה יש לעשות, כמה פעמים בשבוע, מתי?

1. כידוע, המחסן תמיד פתוח מאוחר ביום ה' - להורי ילדים.
2. אם לפי דרישתכם פותחים שירותים בשעה 17.00, למה לפתוח פה ב-15.00?
3. האם זה נכון שחברות, שלא עובדות קבוע, מגיעות למחסן ואין עבודה בשבילן בדרך-כלל?
4. האם בדקתם כמה זה עולה לקפל חולצות טריקו במכבסה האזורית? כמה נחסוך אם נקפל אותן כאן (כי התורנות דורשת חשמל - אור ומזגן לפחות). מה בכלל משלמים שם? האם על כל פעולה משלמים תוספת? האם השתנה הסיידור מאז שנכנסנו למכבסה האזורית?

ג. מתפרת הילדים - שומעים שיש כבר דוגמאות של בגדים למכירה, אבל עדיין לא לקחו אותן, כדי לבדוק את השוק. אם זה נכון, תסבירו לנו למה? תסבירו מה המצב. פס פינק נכנסה למתפרת הילדים במטרה לעזור לחסוך קניית בגדים בחוץ ולאפשר תפירת בגדים מיוחדים למכירה. האם זה נכון ששאלתם אותה, אם תוכל להיות אחראית למשמרת שניה ואחרי שהתשובה - גם של האחראים שם - היתה שעדיין לא למדה מספיק, היא תעבוד זמנית בפעוטון ואחרי זה במקום אחר (צאן?), אבל לא תחזור למתפרה? אם זה נכון, למה הכנסתם אותה למתפרה ורוצים להכניס עוד חברות? כידוע, "לא בנו את רומא ביום אחד", וזה נכון גם לגבי עבודה במתפרה (פרוייקטים חדשים).

ד. חנות הנעליים - האם נסגור את חנות הנעליים והורי ילדים יקבלו את התקציב? אם זה נכון, האם זה רשום כסעיף לאסיפה? הרי זה קשור לחיינו בכלל - לא רק למצב הכלכלי. אם זה לא נכון, מה המצב? איך תפעל חנות הנעליים בעתיד?

ה. התקציב הכולל של החבר - הבאתם נושא זה לאישור האסיפה. לא מזמן הורדתם הספקת סבון נוזלי, בלי הודעה ובלי הסבר, ובכך צמצמתם עוד יותר את תקציב החבר, הפעם לא באישור האסיפה. אולי יכולנו להגיע לפשרה, שנקבל סבון נוזל במרכולית בין הדברים החופשיים לחברים. משם בוודאי ייצא פחות סבון.

*

כל אלה בשבילכם אולי "סתם" שאלות - "אין לנטע מה לעשות". יש הרבה מה לעשות ואמשיך לתרום כל עוד יהיה לי כוח.

במה העניין? יכול להיות שנשכים לכל דבר שתציעו, אבל אנחנו לא מספרים על הלוח. תשתפו אותנו כל הזמן, כי הרצון קיים אבל חוסר ההסבר גורם למצב-רוח.

האסיפה נתנה לכם את האחריות למצוא דרך לתקן את המצב הכלכלי. אני מעריכה את עבודתכם ולא מקנאה בכם על ההתמודדות עם המצב - אבל יש סכנה בזה: "המילה שלכם מעל לכול".

לא שמענו מה זה עושה למצב הכלכלי, אם נבצע את התורנויות. מה נרוויח? מה נחסוך? לכם זה ברור, אבל יש אלף סיפורים בכפרנו. תשתדלו לראות את הצד שלנו ותסבירו כמה שאפשר. נכון זה דורש עוד זמן ועוד מאמץ, אבל כדאי למען המצב החברתי, שאי-אפשר להפריד אותו לגמרי מהמצב הכלכלי.

*

(המשר בע' 93)

(הדברים של הכפר - המשך)

למיכאל כהן - הלו !

בין דבריו כתבת "יכול ההחלטות שלנו במשך שנות קיומנו הובילו באותו כיוון, משום שכל תזוזה בכיוון פרטיות פתחה עוד אפשרות של רכוש והנאות שבאו מבחוץ". גם בשנת 50' היו ילדים שקיבלו "מבחוץ" ואחרים לא, אבל לא ידענו ולא הבנו שזו כבר התחלה של שינוי.

אנחנו הגענו חלוצים אידיאליסטיים ונכון שאין דבר בעולם שעומד - או שהולכים אחורה או שמתקדמים. בהחלט יש שינויים (לא תמיד לפי החלטה). בנינו הם כבר בעלי משפחה וחלק הביאו בן זוג מהעיר. קלטנו אנשים - רובם לא בגלל אידיאליזם. כן, יש שינוי, אתה צודק, "אין צורך שכל שינוי יוכנס בדלת האחורית". בואו נדון ונחליט וכל החלטה תוביל אותנו להחלטה סופית: "קיבוץ חדש". בנינו קיבוץ, היום בונים "קיבוץ חדש". מה זה? מי אנחנו בזה?

כתבת שלא ידענו להבדיל בין "רצוננו" ו"צרכיו" של החבר. אז למדנו (ולומדים) לפי הנסיון. אני זוכרת צעיר אחד נקלט שאמר "אני לא אחכה כמו הוותיקים" - ובאמת יש לו דברים שעדיין לא הגיעו לו דרך ועדת החברה. אבל זאת עובדה. הסיבות שהוא חי בקי-בוץ הן אחרות (אבל הוא יתרום).

פתחת דף סה, אולי נחליף כך דיעות.

אם יש נקלט, בבר כמה שנים, שאמר לוותיק "אתם אשמיסם הכנסתם אותנו בבוץ. זו בעייה שלכם, למה לדאוג לכם?" הוא לא ראה את המקום בהתחלה, כמו מדבר, ולא מתגאה בבנייתו עד עכשיו. הוא לא היה פה. אבל בגלל "הבוץ" הזה הוא בדירה טובה מאוד ויש לו גם דרישות.

ככה זה. הוא בא מסיהות שלו לקיבוץ. בסדר, ניכנס לעידן של "קיבוץ חדש". שנבין איך להגיע לזה ביחד (כל עוד שאנחנו פה). כל אחד יכול לתרום בצורה אחרת: בדיבור, בשיחה אישית, בכתב, במעשה - לא חשוב. נפסיק "פה ושם לדבר", נהיה מעשיים.

*

לאריק - הלו !

בתגובתך להצעה של תמר בקשר לאוכל בחדר-האוכל ענית בהסבר, שזה לא יהיה רק אוכל. היום זה אוכל - מחר חינוך - מחרתיים בריאות. אין סוף (יש כבר חברים שיוצאים החוצה בענייני בריאות!) אם לפי זה רוצים להפוך את הקיבוץ למשהו בין מושב וקיבוץ - אז ניכנס לפרטים, מה ואיך לעשות את זה (כולל עבודה). אין ספק, זאת תקופת השינוי

פתרון בקשר למה אוכלים צריכים לבדוק. הרמה היתה הרבה יותר נמוכה בעבר (ולא חוזרים אחורנית לגמרי), אבל אנחנו עדיין קיימים. האם לזה יש חשיבות עליונה כל עוד שזה לא משפיע על בריאותנו? האמת היא - מי שלוקח יותר מדי ומי שמסתדר טוב, יעשה כך גם במקום אחר. אז נבסס את חיינו על התנהגות? קיבלנו דפי הסבר שהשימוש בדבוי חלב ובירקות מוגזם. היות והכול רשום, אין ברירה אלא על האחראים לקיים שיחה ידידותית עם החברים שדרישותיהם כל-כך גבוהות.

*

לצפורה - הלו !

אני תומכת בהצעתך בקשר להצבעה חשאית ושמעתי על תמיכה של הרבה חברים. הסיבות שלך פשוט מדגישות את דבריהם של מיכאל כהן ואריק על החיים בחברה (מה כולנו באותו הקו?) לכן צריכים הצבעה אמיתית, בלי לדאוג מי מסתכל (חוץ ממי שיושב על-ידך!)

*

אש - לאחראי הלו !

בהודעה על שריפה אין סידור מספיק טוב ראזעקה. הקיבוץ גדל מאז מאז הקשנו במטיל ברזל על חישוק, כדי לקרוא לחברים. עלינו לסדר את המכונית של טוני והרי עם רמקול שיסתובב בכל השכונות. בשריפה אחת ישבתי אחר-כך וטלפנתי לחברים בכמה שכונות. מתוך 30 חדרים רק 10 שמעו!

*

טוב, אלה מחשבותי היום. אפשר להתקין. אפשר לענות. אפשר להתעלם.

אז מה יהיה?

נטע

שנת חופש-גישה אחרת

יש חברים, שכל הודעה או שמועה על משפחה נוספת המבקשת שנת חופש מכניסה אותם לרגשי חרדה. כל הודעה כזאת נתפסת כאיום על המשך הקיבוץ או אולי מערערת את הרגשת הביטחון של החבר. האם הוא בעצמו "טמבל", שהוא עדיין נשאר פה וממשיך לשאת בעול?

אני לא מאלה. אני מרגישה בטוחה מאוד שבחירתי בחיים כאלה, ומתחזקת בהרגשה זו כל פעם שאני נוסעת העירה או מדברת עם אנשים על חייהם מחוץ לקיבוץ. לכן, אם מישהו מעוניין דווקא "לסבול" (לדעתי) בחיים בעולם הקפיטליסטי, החומרני, שיבושם לו. אנו לא אעמיד מכשולים בדרכו ואני לא ארגיש שזה מערער אותי או את המשק הקיבוצי. ראינו כבר שגם חוזרים אחרי שנת (שנות) חופש.

הייתי רוצה שכל המושג הזה ייכנס לשיגרה - חברים יוצאים וחברים חוזרים. הייתי רוצה שחבר יודיע הרבה זמן מראש, אם יש לו תוכניות כאלה לעתיד. אולי כדאי "לתפוס" אותו לתפקיד מסויים לפני יציאתו. אם הכול יהיה גלוי ולא ייראה כסטייה או בגידה, אפשר יהיה לתכנן יותר טוב את מערך העבודה, וכל הודעה לא תבוא כמכה על הציבור. אני, באופן אישי, מודיעה בזה שבעוד כ-20 שנה ארצה לצאת לחצי שנה עד שנה לטיול במזרח הרחוק וכו'. (מי שרוצה להציע אותי לעבודה מסוימת, שיקח הודעה זו בחשבון).

בהצונו להביא לדיון בוועדת החברה הצעה להנחיות כלליות לגבי שנת חופש לחברים, שבה ייכללו הסעיפים הבאים:

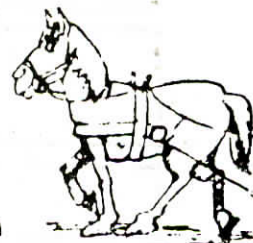
1. הכרזה מפורשת שלכל חבר זכות לצאת לשנת חופש פעם במשך חברותו בכפר הנשיא.
2. זכות לשנת חופש אחרי מספר מסויים של שנות חברות.
3. צורך בתשלום חובות לקיבוץ לפני היציאה.
4. האם יש אפשרות להשאיר ילדים (או הורים) בקיבוץ בזמן שנת החופש?
5. הזכות לשמור דירה - כמה זמן?
6. הטבות מיוחדות לגבי חברים בגיל הפנסיה, היוצאים לשנת חופש.

לדעתי, דווקא בזמן כזה של חרדה לגבי העתיד צריך להוציא את ה"שד" המפחיד הזה לחוצות הקיבוץ ולראות אותו כחלק בלתי-נמנע של חיינו. דווקא עכשיו כדאי לקבוע הנחיות לגבי היוצאים. דווקא עכשיו כדאי להכריז על הזכות הזאת כחלק אינ-טגרלי של קריירה קיבוצית. זה דווקא ינרד מתח לגבי העתיד - השערים פתוחים, לא צריכים להזדרז לפני נעילת השערים. לעניות דעתי, זה לא יעודד עוד בקשות לשנת חופש.

מצפה לתגובות הציבור.

שרה דבולט

ע סוסים חברי משק

דורון

... 9/81

מאמר זה נכתב באיחור, משום שהיה לי קשה להסביר בכתב את שאני רוצה לאמור ובכל זאת הוא צריך להיכתב, ולכן מופיע כאן עכשיו.

קודם כול עובדות:

במשק הילדים היו עד לפני כמה שבועות: 2 סוסות גדולות

3 פנניות

1 סיחה

הסוסות שייכות למשק הילדים. הילדים, בתקופות שונות, אף למדו לטפל בהן ולרכוב עליהן בחוגי רכיבה שונים שנמשכו לתקופות שונות, אך לא הצליחו להחזיק מעמד יותר משנה. הטיפול השוטף בסוסות הוא על האחראים למשק הילדים, וגם כאן המצב משתנה עם הזמן. כשיש במשק הילדים מספיק כוח-אדם קבוע ולא מישוהו שמשוגע לדבר, הסוסות מקבלות טיפול מלא כולל האכלה, יציאה למרעה - ובעיקר רכיבות סדירות. כשאין מספיק כוח-אדם קבוע במקום, ולאחרונה (בשנה וחצי האחרונות לפחות) זהו המצב, הסוסות מקבלות טיפול יומיומי חיוני, הכולל רק האכלה ויציאה למרעה (וכמובן טיפול רפואי, אם צריך ופירזול), אבל הרכיבות הסדירות לא קיימות ובמקום זה, כשיש למישוהו מבני המשק/חברי המשק רצון לרכוב והוא מקבל אישור לכך, הן מוצאות לרכיבה.

וכאן אני מגיעה לשתי בעיות עקרוניות:

- (1) מי נותן את האישור לרכוב?
- (2) למי לתת את האישור, למי לא, ובאילו תנאים אם בכלל?

וכוונתי היא:

כיום יש 4 אחראים על משק הילדים (עד שיימצא אדם קבוע לקחת את המקום על עצמו) - ג'יין, אפרת, מרדכי ואני. כל מי שרוצה לרכוב צריך לקבל אישור מאחד האחראים ועד היום, אני מודה, לא היה לנו תקנון אחיד וברור לכך - דבר שעומד להשתנות. יש כאן בעיה קשה, כידוע לכולם, קשה מאוד להגיד "לא" לחבר/בן משק, שרוצה לרכוב. הרי הסוסות הן לא שלך באופן פרטי, אז מי אתה שלא תיתן לקחת אותן לרכיבה? אין ספק שזה קשה.

בעיה שנייה היא - רוב האנשים שרוצים לרכוב על הסוסות לא יודעים ממש לרכוב או איך להתנהג עם הסוסות. אין להם הכשרה של ממש לכך ולכן, לדעתי, אינם יכולים לרכוב ללא ליווי של מישוהו שיוודע, אולם מכיוון שאלה שיוודעים לרכוב הם מעטים, הרי שדרישה כזאת היא כמעט בלתי אפשרית בקיבוץ.

עד כאן ההסברה.

לפני כמה שבועות לקחו שני בני משק את הסוסות לרכיבה לירדן, באישורו של אחד האחראים. לדבריהם הם רכבו, וחלק מהדרך דהרו, לא אימצו את הסוסות יותר מאשר בד"כ ברכיבה שכזו. בחזרה לקיבוץ, ליד השער, אחת הסוסות התמוטטה ומתה כמעט מיד. מה שהם לא ידעו היה שהסוסות כמעט ולא הוצאו לרכיבה כל-כך ארוכה מזה זמן מה ופשוט שהו במרעה וכך יתכן (ואני אומרת שזה רק יתכן) שהרכיבה הארוכה והמאומצת אכן אימצה אותן יתר על המידה וגרמה למות הסוסה. סיבה נוספת שתיתכן היא - שאין קשר בין הרכיבה הארוכה למות הסוסה, שזה בגלל מחלה שנגרמת מתולעים שקיימות בד"כ במרעה, חודרות לסוס ונטפלות לדרכי הנשימה. אין דרך לדעת על קיומן והן מעכלות לאט את כלי הדם הקשורים ללב ומספיק מאמץ קטן כדי שכלי הדם יתפוצצו והסוס ימות.

מה שאני מבססה לומר הוא: קשה לדעת בדיוק למה הסוסה מתה, ויותר מזה - קשה ולא נכון הוא להאשים מישוהו בכך. ואם רוצים להאשים, אז רק את האחראים על משק הילדים, שבכלל נותנים להשתמש בסוסות.

(סוף בע' 16)

אבל מה הפיתרון? לא לתת לרכוב בכלל? להכריז על הסוסות כרכוש פרטי? של מי? לתת לרכוב רק באיזור הקרוב למשק? מי ידאג שאכן כך יהיה, אם אין אחראי קבוע במקום?

בגלל כל השאלות הנ"ל והבעיות העקרוניות, שלדעתי חלקן פשוט קשורות בהיותנו קיבוץ, הייתי רוצה שלא כל-כך ימהרו להאשים מישהו בנושא זה.

אני מאוד מקווה, שיימצאו במהרה אחראים קבועים למשק הילדים לתקופה ארוכה, שיוכלו לדאוג ולנצל את האפשרויות הטמונות במשק הילדים, כמו שהיה בעבר, ואף יותר.

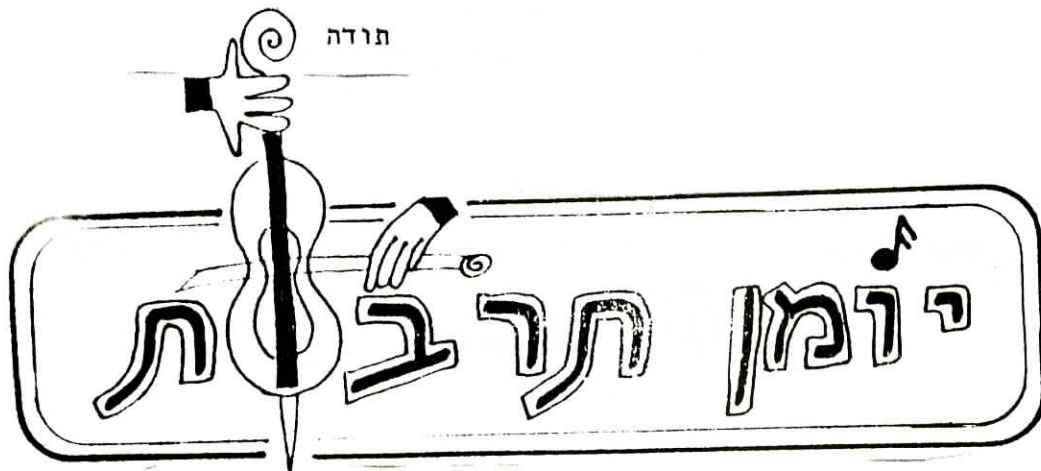
ד ו ר ו ן

ב ק ש ה / א ז ה ר ה

הסוסות של משק הילדים נמצאות במרעה מסביב למשק הילדים וכביש המערכת החדש.

נא ל ס ג ו ר את השערים, כשאתם עוברים בשטח ונא ל א לרמוס את הגדרות, כדי שהסוסות לא יוכלו לצאת מהשטח לאזור המשק.

אנא הקפידו לעשות זאת, כיוון שאחרת הסוסות יוצאות לשטח המשק והן עלולות בריצתן גם לרמוס ילדים !!!

ב ל י ל ש ב ת - 26/5/89

בשעה 21.30 ב ח ד ר א ו כ ל

ה ר פ ת ק א ו ת מ ו ס י ק י ל י ו ת באירופה

חברי המקהלה, שזה עתה חזרו מסירוב באירופה יספרו על חוויותיהם - בעזרת הקלטות ושקופיות.

מועצה אזורית הגליל העליון

טל. 06-945611

דאר נע הגליל העליון 10200

16/5/89

לכבוד

המזכיר/רב"ש

הנדון: התגברות פח"ע פנים (פעילות חבלנית עוינת).

לאחרונה אנו עדים להתגברות פח"ע בפנים תחומי הקו הירוק הן ע"י תושבי יו"ש והן ע"י תושבים מקומיים. פעילויות אלו מופיעות באופנים שונים אשר עיקריהם מפורטים להלן:

- א. נסיונות לגניבת ציוד חקלאי ו/או חבלה בו.
- ב. נסיונות פריצה למחסנים בתוך הישובים או מחוץ להם וגניבה מהם.
- ג. נסיונות גניבה של רכב ועשיית שמוש בו לצרכי ביצוע פיגועים.
- ד. נסיונות להנחת מטעני חבלה.
- ה. נסיונות פיגוע באוכלוסיה בנשק קר וחם.
- ו. הצתות של שטחים חקלאיים, או יערות או של רכוש בתחומי הישובים.
- ז. נסיונות חטיפה של חיילים ו/או אזרחים.

אי לכך אנו פונים בזאת לכל האוכלוסיה :

1. לגלות עירנות מרבית לאפשרות של פעילות חריגה הן בתחום הישוב והן מחוצה לו, של אנשים עם או בלי רכב, ולדווח מיד על כל פעילות כזו.
2. לוודא זהות של אנשים ו/או רכבים זרים בתחום הישוב או שדותיו.
3. לרשום מספרי רכבים המתנהגים בצורה חשודה.
4. לוודא שהנהגים ברכבי הקיבוץ, הינם תושבי המקום.

יש לדווח מיידית לרב"ש הישוב או ישירות למשטרה/מג"ב על חשד בכל אחת מהפעולות הנ"ל. עירנות של כל הציבור ודיווח מהיר יביאו לידי שיפור בתגובת גורמי הבטחון על נסיונות הפיגוע ואיתור המחבלים. (במקרה של איתור שריפה - לדווח גם למכבי האש).

דו"ח חזן
רכב בטחון

בימים ארוכים אלה

אני כבר לא יודע מה קורה אצלנו. מדברים על משבר כלכלי שפקד אותנו, ואיך ניצא מזה, וצריך משה חרום וכו וכו. זו הבעיה שלנו?
אז לדעתי פוקד אותנו משבר חברתי, שלא ידענו כמותו ואין קול ואין עונה, ואין מי שמטפל בכך, ואין מי שמדווח לחברה בצורה אמינה, ויש שמועות, ויש עוב-
דות שלא מובאות לידיעת הציבור, ויש שחיתויות, ויש ניצול לרעה של ימי עבודה ורכב ומי יודע מה לא ---
ועולם כמנהגו ינהג.

אז מה יהיה?

כפר הנשיא זה לא טוטו!

אולי מישהו שם למעלה יעשה משהו?

א ד י

נוכחו: אמיר, ג'קי, מיכאל כ, קרול ב, איתן ג, אילנה פ, עמוס נ.
מעין פ.

1. ילדי חוץ למסגרת הגיל הרך

אילנה מסרה דו"ח על המצב המעודכן כאשר יש לנו מספיק פניות לקליטת ילדים בבית התנוקות וגם לפעוטון, אך לגנים חסרים עדיין פניות למילוי המקומות. את בעיות כח האדם הדרוש לאיוש בתי הילדים - על ג'קי, הסדרן ומרכז המשק לפתור אותם, ויש אפשרות סבירה להגיע לזה. הועלתה השאלה ביחס לקליטת ילדים מטובה במסגרת זו, וישנם פניות בנדון. הוחלט ששאלה זו תעבור לדיון במזכירות ובאסיפה.

2. עבודתו של עמוס ניצן

התקיים דיון בנדון כאשר עמוס מבקש לעבוד בענף חקלאי ומופנית אליו דרישה מהמטה לעבוד שנה במפעל. לאחר דיון הושארה ההכרעה בידי עמוס.

3. תכנית לארוח ילדי בית ספר במסגרת 100 ילדים ללינת לילה, 150 לילות בשנה, עם ארוחה חמה, ארוחת בוקר וסנדוויצים. הוחלט לא לקבל את ההצעה.

4. רות נאי

לפי אישור הרופא, רות לא תיכנס לעבודה בקידוח במחלקת העיבוד השבבי של המפעל.

5. ג'נט פרימוסט

אושרה לג'נט השתתפות בקורס לרפואה בלתי קונבנציונלית במשך 16 שבועות (3 שעות לשבוע) בעלות של 1,500 ש.

בגמר הקורס וקבלת ההסמכה, ניתן לבטח את עבודתה של ג'נט בעיסוקה ברפואה בלתי - קונבנציונלית.

ג'נט תמשיך בלימודיה במסגרת יום בשבוע כפי שאושר באסיפה, ובגמר הקורס תעבוד 2 - 3 ימים ברפואה בלתי קונבנציונלית ואת יתרת ימי השבוע תמשיך בעבודתה הנוכחית במפעל.

6. סדנאות לקיץ

צוות הפרוייקטים בודק אפשרות של קיום סדנאות ב-4 נושאים לקיץ הקרב, בהן ניתן לנצל מבנים ומתקנים קיימים לאכסניה, וכישורי חברים להדרכה. הנושאים הם: טניס, ברידג', השפה האנגלית, אמנויות(כולל צילום).

7. סוכם על הדרכים שיש לנקוט לשם בדיקת הקמת קו ייצור שהוצע לנו מגורם חיצוני (לא מ"מפרו"):

רשם; שמואל חצור

דו"ח משיבת המזכירות מיום 17.4.1989

נכחו: קרול, גדי, לני, ג'וליה, שרה, אתי, מקס, הנרי, דודיק.
נעדר: שמואל.

1. אושר פרוטוקול משיבה קודמת.
2. הסתיים הדיון בנושא תקנון הורים חדש שיובא לאסיפה.
3. ברנדה והרי סמית מסיימים כאן שנה, יוצאים לאנגליה שוב למשך 6 שבועות, לצורך חידוש הויזה הישראלית שלהם.
ברנדה והרי מעוניינים לחזור לשנה נוספת בסידור הקיים - להתגורר בראש פינה, ולעבוד אצלנו כ"מחנדים". הבקשה אושרה.
4. ועדת הכספים נענתה לבקשת המזכירות לאשר מימון מתקציב מיוחד לשימוש עבור מטרות שונות שאינן מחוקצבות באופן רגיל.
הוחלט להקציב לכך סכום של 10,000 דולר מרזרות קיימות.
5. אושרה בקשתם של ג'ו וגוסטי למימוש זכויותיהם הכספיות אשר נצטברו להם מ"התור הרגיל" לחו"ל לרגל נסיעתם לארצות הברית בסתיו, לביקור משפחה.

דו"ח "מבוא הגליל"

ג'וליה מסרה דו"ח מהישיבה האחרונה של ההנהלה הרחבה של "מבוא הגליל".
בין היתר - אם מצב הבניה יאפשר זאת - הכוונה היא לקלוט גם את ילדי גדות, וגם את ילדי כהא' של כל השותפים בבית הספר.
הוחלט להקים צוות שתפקידו לבדוק את מכלול הנושאים הקשורים בהשוואת השכר של חברי המשקים, העובדים ב"מבוא הגליל". הצוות יביא את המלצותיו/מסקנותיו לאישור המשקים.
היום השכר המשולם לעובד ב"מבוא הגליל" - חבר קבוץ - הוא על פי מפתח של "פיתוח הגליל". יש הטוענים שבמידה ונשלם על פי משרד החינוך - נצליח להוריד את גובה העלות - לתלמיד. אגב, הטעון הזה נשמע גם בישיבה של ההנהלה הרחבה של "עמק החולה" לא מזמן. שם עדיין לא הוחלט על בדיקה מסודרת של הנושא.
הצוות יורכב מנציגים של המשקים השותפים - כולל מיכאל כהן מכפר-הנשיא.

נכחו: קרול, שמואל, גדי, דודיק, מקס, אתי, ג'וליה, הרי, שרה.
נעדר: לני.

1. אושר הפרוטוקול מהישיבה הקודמת.

2. גלעד מסר השתתף בתכנית שיקומית מחוץ למשק.
דודיק (המקשר של גלעד) מסר על החלטת ועדת יעוץ בשיתוף עם מרכזת ועדת הבנים והמזכירה שגלעד יחזור בשלב זה לכפר-הנשיא, במסגרת מיוחדת, בה הוא יועסק על ידי "הבונים צנרת" כשכיר, וישלם עבור מחייתו בכפר-הנשיא.

3. עבודתה של ג'נט פרימוסט בתחום הקינסולוגיה
התברר שפוליסת הביטוח שלנו לא מכסה את עבודתה של ג'נט בטפול בשכר.
סוכם שיש לבדוק עוד כמה נקודות לגבי אפשרות הסדר העניין.

4. גניבות במשק: הוזמנו: טוני י, איזק, ג'קי.
קרול מסרה שבמשך חצי שנה האחרונה היו מספר גניבות של כסף מבתי החברים, והמשטרה התערבה בטפול העניין. לא ברור האם הגניבות התבצעו על ידי אנשים מבחוץ או מתוך המשק. הוחלט להביא את הנושא לידיעת הציבור - כדי להגביר את עירנות הציבור.
כמו כן, לדברי טוני, הרב"ש, יש לפנות לאדם זר המסתובב במשק ולשאול אותו לאן פניו מועדות.

5. שימוש במגרש הכדורגל על ידי אנשי טובא הוזמנו: טוני, איזק
קבוצת הכדורגל המשותפת בין כפר-הנשיא וטובא התפרקה, ובזמן האחרון אנו עדים לתופעה של שימוש המוני של נערי חברי טובא במגרש הכדורגל - ללא פיקוח או מסגרת מתאימה.
הוצע ליצור קשר עם המועצה של טובא ולהציע שיהיה אדם מכל ישוב האחראי על נושא זה.
כמו כן הוזכר שלא רצוי שנערים מטובא יסתובבו ללא מטרה בתוך הקבוץ, כפי שאין אנו נוהגים ללכת לכפרם אלא לשם ביקור, והמזכירות פונה לצבור לגלות עירנות בנושא.

6. ענייני חינוך הוזמנו: תמר ק, רבאקה, יעל ל.
במזכירות התקיים דיון ראשון בנוכחות צוות הנעורים בנושא של תקנון לבנים הנושרים מבית הספר בכתה י'.

כמו כן הועלו הצעות לגבי החלוקה לתלונות בשנת הלימודים הבאה, וההכנה של ילדי כתה ט' לקראת הכניסה לחברת הנעורים.

הנושא הוחזר לוועדות החנוך והנעורים לבירורים נוספים.

לאחר מכן נפרסם מידע לגבי כל נושא.

דו"ח ישיבת מזכירות מיום 21.5.1989

נכחו: שמואל, קרול, גדי, מקס, לני, ג'וליה, אתי, שרה, דודיק, הנרי ש.

1. אושר הפרוטוקול מהישיבה הקודמת.

2. הודעות:

אנו מודיעים בשמחה ש:-

א. משפחת רחל ואילן גינת מסרו על כוונתם להישאר בכפר-הנשיא ולהתקבל לחברות.

ב. משפחת דליה ורוי בוסקילה הודיעו על כוונתם לחזור לכפר-הנשיא.

הודעות מועדת חברים:

א. הועדה מאשרת לשרי שובל הארכה לנסיעה לחו"ל עד לחודש ימים (במימון חיצוני).

ב. הועדה מאשרת שנת חופש למשפחת יאיר ודורון דוארי.

המשפחה תצא בקיץ.

מוזמן: יוסי כץ

3. המשך עבודתו של יאיר בתקופת חופשתו

יוסי הסביר את המניעים להחלטת הנהלת המפעל, בקשר להמשך העסקתו של יאיר כאשר הוא יהיה בחופש.

להלן ציטוט מדו"ח הנהלת המפעל מס. 350 מיום 19.5.1989 המפרט את העניין:-

"שווק בארץ - צוות מוכרים:

יאיר יוצא תוך חדשיים, שלשה, לשנת חופש לפי החלטת ועדת חברים.

יוסי מסר שלאור המצב הקיים בשוק בארץ, התחרות הגוברת, הירידה בהזמנות בגלל

המיתון, ומאחר שצוות המוכרים מצומצם (גדי יצא לגזברות) הוא פנה ליאיר שימשיך

לעבוד כמוכר לתקופה של חצי שנה עד שנה גם במסגרת שנת חופש.

הכוונה להכשיר בהקדם מוכרים נוספים ולמנוע במצב שנוצר היום פגיעה חמורה

ביכולת השווק שלנו. הנסיון בהכרת המוצרים, הכרת השוק והמתחרים והקשרים האישיים של

יאיר חיוניים ביותר במצב הנוכחי.

התקיים בהנהלה דיון על כל נושא השווק בארץ וסוכם:-

1. לאשר את המשך עבודתו של יאיר לתקופה של חצי שנה עד שנה.

2. למצוא מוכרים נוספים מהמשק ולהכשירם למכירה בתקופה זו.

3. לבדוק אפשרות של העסקת מוכר שכיר בדרום.

4. להביא את הנושא לידיעת המזכירה.

הודגש לחברי המזכירות שהצורך הוא של המפעל ושהפניה היתה מהמפעל אל יאיר, ולא להיפך.

המזכירות אישרה את החלטת המפעל.

4. בהמשך לדו"ח המזכירות מיום 30.4.1989, אושר על ידי מטה החרום לג'נט פרימוסט להשתתף

בקורס קינס ולוגיה (16 שבועות - חצי יום בשבוע) על מנת שנוכל להסדיר את נושא הביטוח עברה.

הוחלט במזכירות שעד סיום הקורס, תעסוק ג'נט רק בהדרכת קורסים ועם סיומו תוכל לעסוק בטפול בשכר.

19.5.1989

נוכחו: דני פ, דוד דיבון, יוסי כ, מיכאל כ, ג'קי ע, קרול ב, מיכאל ד, אהרן לוין.
מוזמן: דוד ארנברג.

1. נמסרה אינפורמציה על בירורים ראשוניים לקראת שותפות בהקמת קו ייצור בתעשייה קלה.
2. צאן - הצעה לגידול טלאים לפיטום בנוסף לגידול הטלאים שלנו. הענף הביא הצעה לפיה ניתן לנצל שטח קיים בדיר ובלי תוספת כח אדם כדי לגדל כ-1500-1000 טלאים כאשר נרכוש אותם לאחר גיל היניקה מאת מושבים בגולן.
- דרושה לכך השקעה ראשונית של כ-40,000 ש ברכישת הטלאים של המחזור הראשון, הוצאות המזון המוגש להם בעת הגידול וכל יתר ההוצאות המקובלות וכן סידור בית האריזה הישן לקליטת איילים. התחשיב מראה באופן ברור על הכדאיות הכלכלית של ההצעה, והבעיה העומדת ממולה היא בעית תזרים המזומנים העומד לרשותנו כיום. (בעיה ידועה וכאובה) הוחלט לגשת לביצוע ההצעה בשלבים ולפי המזומנים שניתן לשחרר למטרה זו.
3. תכנית הבראה 4 שנתית - תק"ם
 התקיימו ימי עיון בתק"ם בנדון ומספר חברים שלנו השתתפו בהם. ביצוע התכניות נכנס כעת לשלבים המעשיים והמשקים נדרשים להגיש עד חודש יולי את הצעותיהם לשיפור הדרגתי של מצבם הכלכלי במשך 4 השנים הבאות. תכניות אלה יש להגיש למינהלת הסדר הבנקים, ולאחר שהיא מתקבלת על ידם, עלינו לדווח אחת לכל 3 חדשים על בצוע התכניות בפרוטרוט.
- רק לאחר שנוכיח על ידי הביצוע, שאנו עומדים בתכנית, יחליטו המוסדות (מנהלת ההסדר) על גובה מחיקת חלק החובות ופריסת חלק החובות לזמן ארוך. הפרמטרים הכלכליים לתכנית הם באופן כללי:-
1. הוצאות קיום: לא יותר מ-93% מהממוצע של משקי התק"ם.
 (התקציבים שהחלטנו עליהם לשנת 1989 עונים על דרישה זו, והם לעת עתה, גם מתבצעים בהתאם).
2. השקעות: צרכניות: - לא יותר מ-400 ש לחבר תקן.
 (אנו כבר חייבים הרבה יותר מזה לקבלנים שביצעו את עבודות הבנינים וכו').
 יצרניות: - לא יותר מ-60% מן ההפחחות היצרניות.
 בכל מקרה לא תעלה ההשקעה הכוללת (יצרני וצרכני) על 2000 ש לחבר.
3. עבודה: העברת חברים משרותים פנימיים לייצור הכנסה.
 חייבים להוכיח שיפור של 2% לכל שנה לפחות, כאשר המטרה היא שלפחות 50% של החברים ירוויחו את התרומה הדרושה לכיסוי ההוצאות השוטפות, הקיום והריבית, וליצירת העודף המשקי הדרוש לצמיחה מחודשת.
 (בנושא זה עומדת לפנינו עבודה קשה על עצמינו, ושינוי קיצוני במושגים שאימצנו לעצמנו, על מה אנחנו צריכים לדרוש מעצמנו, כדי להגיע לעצמאות כלכלית מחודשת) זה יהיה הנושא המרכזי מעכשיו והלאה, בו מטה החרום יחד עם החברה כולה יצטרכו לעמול לשם השגת ההתקדמות הנדרשת.

4. התארגנות חברתית:

נדרשת הקמת מסגרת ארגונית סמכותית בעלת כושר מנהיגות שמסוגלת להוביל את המהלכים הנדרשים ולהוביל את הקבוצה לבצוע והשלמת תכנית ההבראה.

ישנם עוד סעיפים רבים, מפורטים יותר, הנדרשים מאתנו לבצוע ההבראה שלנו, ולא אעלה את כולם כאן. בין היתר מטפלים גם בהקמת קרן צמיחה וקרן גמל/עזיבה.

לבסוף ברצוני לצטט מתוך החומר שהוגש לנו על ידי התק"ם;
"יש הסכם עם הבנקים והממשלה על הסדרת החוב שאין לקבוצים כושר לפרוע אותו, אבל קבלתו על ידי כל קבוצה וקבוצה מותנית בהישגיו הוא או בבצוע חלקו בתכנית. המטלות הנדרשות מהקבוצים הן זירות, אם כי מחייבות מאמץ תכנוני, ארגוני ובצוע לאורך זמן.
התכנית נותנת סיכוי לכל קבוצה להגיע לעצמאות כלכלית, הווה אומר לכושר פרעון חובותיו והצבר הדרגתי של הון עצמי".

במילים אחרות, האור בקצה המנהקה תלוי בעיקרו, בנו.

שמואל חצור

FOR PARENTS PAGE:

Ilse and Adam would like you
to join them in drinking "LECHAIM"
in honour of the marriage of

EFRAT & DORI

on Shabat 27.5.'89

between 17.00- 19.00 on the lawn by their house

NEWS OF THE WEEK

- * Kibbutz Gesher (in the Jordan Valley) has just celebrated its 40th anniversary, and the main attraction of the festivities was a musical - written (story and lyrics) by Dudu Palma. Our Dudu is certainly a man of many parts!
- * Doron Do'ari, who is currently responsible for the Children's Farm, asks us to make sure to close gates when we visit there - apparently the horses have a habit of breaking out, and we don't want to make it easier for them.
- * Chaverim have started working extra hours in the dining-room in the evening, in order to free others for productive work during the day.
- * The elongated lemonade bottles you see hanging from various branches all over the kibbutz are actually fly-traps, "invented" by Tommy, our sanitation officer. They look alright/ Let's hope the flies like them too.
- * A group of little ones from Tuba visited our children this week. There is also a suggestion for absorbing "day-students" from there in our nurseries. The matter is being discussed by the general meeting, and will be decided there.
- * Over Shavuoth our new "motel" will be completely full-up. Mainly with members of the Nature Preservation Society who demonstrated against our 'Jordan Water Project' a couple of weeks ago. That's what is called "not mixing business with pleasure"...
- * Good luck to Shar(on) Jackson, who is spreading her wings for a bit (in the south of Israel).

SHABBAT SHALOM

Inge

TONIGHT - The members of the Galilee Choir will tell of their experiences abroad. The talk will be in Hebrew, but there will be slides and recordings of their various concerts too.

at 21.30 in the DINING ROOM

HAPPY BIRTHDAY

- 28.5.89. Assaf Masser
Oran Collins
Ts'viya Brodie
Sasson Marcuson
Carmel Winkler
- 29.5. Yig'al Ben-Chaim
No'it Broer
Nadav Amit
Assa Erenberg
Ma'ayan Doari
Tor Doari
- 30.5. Batyah Raines
Raymond Solomon
Rami Golan
Ronit Harmatz
- 30.5. Eylah Churdian (Sharak grand-daughter)
Addie Schwartz
Ongie Mader (granddaughter)
- 31.5. Celia Bergman
Aviv Rosenkrantz (Nemenov grandson)
- 1.6. Harry Barak
Len Weintraub
Merav Ben-Avi
Na'amah Mader
- 2.6. Yael Winkler
Anat Guter
Irit Scheingesicht
Sh'muelik Farj'on
- 3.6. Michal Ha-me'iri
Sari Bilgory

HAPPY ANNIVERSARY

- 29.5.89. Yael & Aharon Levine
30.5. Orah & Ed Leibovitz
31.5. Orlie & Dr. Jim Shalom
1.6. Ronnie & Johnny Hermatz
2.6. Ruthie & Eitan G'dalison
3.6. Marion & Les Gershman

CONGRATULATIONS to
Dori & Efrat

Adam, Ilse and all the family
on the occasion of their wedding
(see invitation overleaf)

FILM OF THE WEEK - (Hope it arrives)

THE CLOCKWORK ORANGE -

Producer: Stanley Cobrik

This film was made nearly
30 years ago, but its night-
marish quality has not lost any
of its potency, I should think.
Not for the squeamish....

